

se udgifter skal efter forslaget fremtidig alle afholdes af kirkekassen i pastorater med kun 1 kirke.

I sogne med ikke-selvejende kirker afløses den hidtidige menighedsrådskasse af kirkekassen. Hermed ændres dog ikke de gældende regler om, hvilke udgifter der skal udredes af ejeren af kirken eller dens midler, jfr. lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde (lovbekendtgørelse nr. 455 af 23. september 1947 som ændret senest ved lov nr. 651 af 21. december 1977).

I forslagens stk. 3 tages der stilling til, hvorledes udgifterne skal posteres, når der er flere menighedsråd i pastoratet.

I betænkning nr. 952/1982, afgivet af det af kirkeministeriet nedsatte udvalg vedrørende folkekirkens økonomi, er det side 39-41 anført, at udvalget ikke kan tilslutte sig et forslag om, at udgifterne til lønning af kirkefunktionærer overføres til fællesfonden og derved afholdes af landskirkeskatten i stedet for som nu af de lokale kirkekasser, men at udvalget finder, at det i hvert fald indtil videre bør have sit forblivende ved den hidtidige ordning. I overensstemmelse hermed foreslås kirkefunktionærlønninger fortsat afholdt af de lokale kirkekasser.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til hidtil gældende ret alene med de ændringer, der følger af ændringerne i betegnelserne for de kirkelige kasser, jfr. bemærkningerne til § 1.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til § 11 i lov om kirkers bestyrelse m.m. og § 17, stk. 1, i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m., idet dog fristen for indsendelse af endeligt overslag foreslås ændret fra 1. juli til 15. august. Den hidtil gældende frist har ikke levnet menighedsrådene tilstrækkelig tid til at behandle eventuelle ændringer i forhold til det foreløbige overslag efter budgetsamrådets afholdelse.

I det tidligere i indeværende samling fremsatte forslag til lov om menighedsråd er det foreslået, at der i pastorater med flere menighedsråd skal nedsættes et stående præstegårdsudvalg med lige mange medlemmer fra hvert menighedsråd. Dette præstegårdsudvalg skal efter det her foreliggende forslag udtale sig til menighedsrådene om budgetteringen af præsteembedets indtægter og udgifter, hvorefter menighedsrådene på et fællesmøde ved almindelig stemmeflerhed træffer afgørelse om

budgetteringen. Efter de hidtil gældende regler har budgetspørgsmål vedrørende præstelønningskassen i pastorater med flere menighedsråd været behandlet i hvert menighedsråd for sig. I praksis er der næppe tale om nogen betydelig ændring, og da der er tale om fælles udgifter, skønnes den foreslåede fremgangsmåde hensigtsmæssig.

Til § 5

Bestemmelsen svarer til § 29, stk. 2-4, i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.m. § 29, stk. 2, er senest ændret ved lov nr. 187 af 11. maj 1982. Mens det tidligere havde været overladt til provstiuvalget at afgøre, om der skulle indkaldes til budgetsamråd, blev det ved loven af 11. maj 1982 fastsat, at budgetsamråd skal afholdes, hvis blot ét menighedsråd i ligningsområdet anmoder om det.

Ændringen i 1982 fremkom som et kompromis mellem det synspunkt, at afholdelse af budgetsamråd bør være obligatorisk, og på den anden side den betragtning, at afholdelse af budgetsamråd ikke skulle være nødvendigt, hvis hverken provstiuvalget eller noget menighedsråd i ligningsområdet ønskede det.

Med henblik på at fastholde menighedsrådenes selvstændige ansvar for budgetlægningen og prioriteringen af de udgiftskrævende foranstaltninger må det anses for rigtigt, at menighedsrådene i et ligningsområde hvert år deltager i en drøftelse med provstiuvalget om de enkelte bevillingsforslag og deres prioritering. Det foreslås derfor at gøre afholdelsen af budgetsamråd obligatorisk. Bestemmelserne om budgetsamrådet er iøvrigt uændrede.

Til § 6

Bestemmelsen i stk. 1, 1. punktum svarer til reglen i § 14, stk. 1, i lov om kirkers bestyrelse m.m., idet man dog har udeladt bestemmelsen om, at provstiuvalgets fastsættelse af ligningsbeløbet sker efter forhandling med kommunalbestyrelsen. Der tilsigtes ikke hermed en ændring af gældende praksis, hvorefter provstiuvalget forhandler ligningsbeløbets fastsættelse og grundlaget herfor med kommunalbestyrelsen, men alene en præcisering af, at ansvaret for ligningsbeløbets fastsættelse ligger hos provstiuvalget. Kommunalbestyrelsens kompetence i så henseende er udtømmende fastsat i stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 1, 2. og 3. punktum er ny. Der har ofte vist sig behov for, at der inden for et ligningsområde kan anvendes beløb til uforudseelige udgifter ud over, hvad der med rimelighed kan